

У випадку перерахування великої кількості положень необхідно використовувати **тільки дефіс**:

Центральний банк є головним банком країни, він виконує такі функції:

- *емісія грошей – має монополічне право друкувати банкноти;*
- *«банк банкірів» – обслуговує комерційні банки на зразок того, як останні обслуговують населення;*
- *банк уряду – своєрідна фіскальна функція – обслуговує фінансові операції уряду, кредитує уряд;*
- *нагляд за діяльністю комерційних банків;*
- *зберігає золотовалютні резерви;*
- *проводить грошово-кредитну (монетарну) політику, контролюючи пропозицію грошей.*

Наостанок варто надати окремі поради, беручи до уваги **поширені мовні помилки**:

- Для утворення найвищого ступеня порівняння використовуйте слова «найбільш», «найменш».

- При перерахуванні замість прикметника «наступні» використовувати займенник «такі».

- Скорочення можна використовувати лише загальнозживані. Слова «та інші», «і таке інше» всередині речення не скорочують. Не допускається скорочення слів «так званий», «наприклад», «формула», «рівняння».

- При висвітленні авторських думок замість займенників «я», «на нашу думку» або викладення від третьої особи – «автор вважає» слід використовувати безособові речення («необхідно зазначити...»). Втім, не виключається використання неозначено-особового «ми» («якщо ми порівняємо недоліки фіскальної та монетарної політики...»). Але це «ми» необхідно відрізнити від авторського «ми» («ми пропонуємо...»), вживання якого не рекомендується.

Напевно, буде зайвим нагадування про вимогу друку без помилок (стежте за «редактором» вашого комп'ютера). Уникайте, будь ласка, плагіату, ненаукового стилю та канцеляризмів.

ПРАВИЛА ЦИТУВАННЯ ТА ОФОРМЛЕННЯ СПИСКУ ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

У курсовій роботі неможливо обійтися без цитування та посилання на літературні джерела. Використання досвіду попередників має бути чесним. Переказ чужих думок без посилання на автора є плагіатом, крадіжкою.

З іншого боку, робота, що містить одні цитати, свідчить про відсутність у автора власної точки зору. Не слід наводити в лапках загальновідомі істини.

Посилаючись на певного автора, зовсім не обов'язково дослівно його цитувати. Можна переказати його думку своїми словами, можна обмежитися нагадуванням прізвища автора та назви роботи. Це дозволяє не переобтяжувати роботу цитатами.

Якщо ж ви цитуєте, то дотримуйтеся таких вимог:

- Текст цитати наводиться в лапках.
- Цитування має бути повним, без довільної зміни авторського тексту. За необхідності пропуску окремих слів ставляться три крапки.
- Кожна цитата обов'язково повинна супроводжуватися посиланнями на джерело.

Посилатися треба на першоджерела. Якщо це неможливо зробити (джерело важкодоступне), то зазначається «Цит. за: ...».

У курсовій роботі зазвичай використовуються посторінкові посилання. У квадратних дужках вказується номер джерела у списку літератури, а після коми – сторінка (сторінки), що цитується. У випадку багатотомного видання зазначається також номер тому, наприклад: [12, 37], [8, т. 2, 214-215].

Тоді, коли посилання повторюються на одній сторінці, у квадратних дужках пишуть: «Там само» і додають дані, що відрізняють нове посилання від попереднього. Наприклад, перше посилання: [15, 72], друге посилання: [там само, 73].

Окремо слід підкреслити потребу посилатися на джерела при наведенні статистичних даних.

З 1 липня 2007 р. в Україні набув чинності ДСТУ ГОСТ 7.1: 2006 «Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання». Він уміщує універсальні правила, загальні для всіх видів документів. Дотримання цих правил є обов'язковим і для студентів, що виконують курсові або випускні роботи. Зразки оформлення джерел див. у Додатку Е.

При написанні курсової роботи зазвичай використовують побудову списку використаної літератури за абеткою. За наявності іноземної літератури перелік за абеткою складається з двох частин: спочатку джерела мовами з кириличною графікою, а потім – мовами з латинською графікою.

Дані про джерело в списку використаної літератури **не перекладаються українською мовою**, а вказуються мовою, якою воно видане (російською, англійською тощо).

Місце видання пишеться скорочено, якщо книга видана в Києві, Москві, Санкт-Петербурзі: К., М., СПб. Це положення поширюється і на іншомовні джерела, якщо книга видана в Лондоні, Нью-Йорку, Парижі: Lnd, N.-Y., P.

Якщо книга видана в іншому місті, місце видання вказується повністю.

При посиланні на книгу обов'язково слід навести загальну кількість сторінок книги: після цифр пишеться мала літера «с» із крапкою: 427 с.

При посиланні на окрему роботу (статтю) у збірці (журналі) потрібно вказати сторінки, на яких вона надрукована. При зазначенні цих сторінок велика літера «С» із крапкою ставиться перед цифрами: С. 243-244.

Треба звертати увагу на розділові знаки між елементами опису видання, оскільки вони також регламентовані, тому їх треба проставляти за правилами.

І наостанок – дуже важлива вимога. Перш ніж віддати науковому керівнику свою курсову роботу, уважно прочитайте її самі. Саме ви маєте бути першим читачем.